

Jubileumsåret

Filippus 25 år av uthålligt arbete. Vem hade förstått när uppdraget gavs hur verket skulle växa. Vi får ibland frågan om det är mödan värt? De finns ett svar som enar allas våra hjärtan, bördan och tyngden finns inte, när vi vet vem som är vår uppdragsgivare. Din insats i ett större sammanhang. Åren som vi ser tillbaka på, har en positiv känsla av att vilja hjälpa och förändra. Under de senaste 70 åren har de i Europa pågått en återuppbyggnad. Andra världskrigets generation går ur tiden och frågan är om vi håller på att glömma, det Europa som en gång var en krigszon. Ukraina har fortfarande sin suveränitet, av att vara självständig demokrati. Rumänien är med i EU och de bygger succesivt upp landet. Europa är i en tid av brytning eller enhet. De stormar inom de politiska diskussionerna. Likväl försöker terror driva oss till rädsla, att leva ut den frihet, som varje medborgare har i en demokrati. Guds ordning är att älska din nästa så som dig själv "Timotho".

Guds kärlek är starkare och driver undan rädsla. Vi vill beskriva arbetet i Filippus med det enkla, att vi är olika och ändå så värdefulla med våra olikheter, som kompletterar för detta uppdrag. Vi ser Ukrainas folk i

sin vardag. Vi hör deras bönerop om hjälp och lyssnar. Även om resorna har likvärdigt upplägg, så kommer de alltid in något extra. I det här bladet berättar vi om ex. blöjorna eller ryggsäckarna. De föds ny inspiration att ge vidare. Gud Fader behöver oss, vi är hans händer och fötter. Vi får vara samarbetspartner, om vi vill. Vi behöver inte vara rädda eller modlösa när vi vet att Guds omsorg och beskydd alltid är med oss. Vi har vårt hopp, i att vi gör de som vi fått i uppdraget. När vi ber **Fader vår**, så uttrycker vi att **ske din vilja** och de betyder för oss att vi sätter vår vilja till Guds. De fyller våra hjärtan med glädje att tjäna Gud i en del, av allt de stora.

Resa 104

material så som block, pennor, suddgummi, tejp, sax, godis och ett kexpaket. När dom besökte en byskola, på ett av stoppen då fick hon möjlighet att dela ut dessa ryggsäckar, till förväntansfulla barn. Barnen är vår framtid.

När Siv Zetterberg som är bosatt i Timrå, följde med på senaste resan till Ukraina nu under vårvintern. Då hade hon köpt 14 stycken skolryggsäckar som hon tog med sig. Dessa hade hon fyllt med all sköns

Konfirmationsresa 2017 - Rumänien

Innan avresa ifrån Örnsköldsvik skickade vi ifrån redaktionsrådet med ett enkelt frågeformulär till de ungdomar som skulle resa med. Vi ville att deras intryck och kommentarer skulle nå ut till Filippus medlemmar, så här nedan följer en sammanfattning från dem.

Några tankar innan resa var att flera var förväntansfulla inför resan. De önskade att det funnits mer tid till de platser som de besökte, bl.a. soptippen med dess barn. Upplevelser som blev både lärorika men ändå jobbiga, där dom tar upp "sjukhuset" där blöjor lämnades. Väl hemma igen med tacksamhet och nya erfarenheter.

Carina Eriksson som har varit där tidigare berättar följande:

"Ca 1 timmes resväg från Oradea ligger byn Dombrava. Här bor det många romer och mitt i denna by har en man öppnat flera hem för gamla, sjuka människor som är hemlösa och övergivna av släkt och samhället. Dessa männi-

sker är hänvisade till att bo på gatan. Mannen fick ett hjärta för dessa människor och började med att ta emot några av dem till sitt eget hem. Men det fanns fler och fler människor som behövde någonstans att ta vägen så med hjälp av många olika gåvogivare har han nu fått 7 hus där han har tagit emot ca 200 hemlösa, sjuka, övergivna människor. Han har ca 12 romska kvinnor anställda, som får en låg men skälig lön. Dessa kvinnor hade inget arbete annars. Det är sjukhus, ambulans eller myndigheter som ringer varje vecka med förfrågningar om han kan ta emot ytterligare sjuka, övergivna människor. Varje vecka kommer en ny människa till husen och varje vecka är det någon som dör i sin sjukdom. Man kan säga att verksamheten handlar om att ge dessa människor ett värdigt liv i slutet av deras levnad. De får då tak över huvudet, mat och omvårdnad. Mannen är nog med att påpeka att han ej ger någon medicinsk vård. Denne man är en kristen man som har ett stort hjärta för dessa sjuka, övergivna människor. Hittills har han aldrig behövt neka någon att komma till honom och hans bön är att han aldrig ska behöva säga nej. Han säger ödmjukt att han inte vill ta åt sig någon ära utan att det är många människor både i Rumänien och utomlands som är med och bidrar till att denna verksamhet är möjlig. Detta handlar om att göra det lilla du kan och när många gör det så blir det något stort. Tänk att även vi i Filippus får vara med i detta!!"

//Carina

